DOMSTOLENS DOM (femte avdelningen)

den 15 december 2004 *

I mål C-272/03,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 234 EG, som framställts av Bundesfinanzhof (Tyskland) genom beslut av den 13 maj 2003, som inkom till domstolen den 24 juni 2003, i målet mellan

**Hauptzollamt Neubrandenburg**

och

**Jens Christian Siig,** under firman "Internationale Transport" Export-Import,

meddelar

DOMSTOLEN (femte avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden R. Silva de Lapuerta samt domarna C. Gulmann och R. Schintgen (referent),

* Rättegångsspråk: tyska.

generaladvokat: A. Tizzano,
justitiesekreterare: R. Grass,

med hänsyn till det skriftliga förfarandet,

med beaktande av de skriftliga yttranden som har inkommit från:

— Christian Siig, genom F. Bähring, Rechtsanwalt,

— Italiens regering, genom J.M. Braguglia, i egenskap av ombud, biträdd av G. de Bellis, avvocato dello Stato,

— Europeiska gemenskapernas kommission, genom J.C. Schieferer, i egenskap av ombud,

med hänsyn till beslutet, efter att ha hört generaladvokaten, att avgöra målet utan förslag till avgörande,

följande

## Dom

1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artiklarna 670 p och 718.3 d i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex

för gemenskapen (EGT L 253, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 10, s. 1) (nedan kallad tillämpningsförordningen).

2 Denna begäran framställdes inom ramen för en tvist mellan Jens Christian Siig, som bedriver verksamhet under firman "Internationale Transport" Export-Import (nedan kallad Siig) och Hauptzollamt Neubrandenburg (huvudtullkontoret i Neubrandenburg) (nedan kallat Hauptzollamt) avseende indrivning av tullar och mervärdesskatt på import.

## Tillämpliga bestämmelser

3 I artikel 137 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 302, s. 1) (nedan kallad tullkodexen), föreskrivs följande:

"Förfarandet för temporär import skall medge att icke-gemenskapsvaror används i gemenskapens tullområde fullständigt eller partiellt befriade från importtullar och utan att de blir föremål för handelspolitiska åtgärder, då varorna är avsedda för återexport och inte har genomgått någon förändring förutom vanlig värdeminskning till följd av att de använts."

4 I artikel 141 i tullkodexen föreskrivs följande:

"De fall i vilka och de särskilda villkor under vilka förfarandet för temporär import får användas med fullständig befrielse från importtullar skall fastställas enligt kommittéförfarandet."

5 I artikel 204.1 i tullkodexen föreskrivs följande:

"En tullskuld vid import uppkommer i andra fall än som avses i artikel 203 genom

a) bristande uppfyllelse av någon av de förpliktelser som är förenade med tillfällig förvaring av importtullpliktiga varor eller med användning av det tullförfarande som varorna är hänförda till, eller

b) åsidosättande av ett villkor som reglerar hänförandet av varorna till det aktuella tullförfarandet eller beviljandet av en nedsatt importtullsats eller nolltullsats på grund av varornas användning för särskilda ändamål,

såvida det inte kan fastställas att dessa försummelser inte haft någon avgörande inverkan på det korrekta genomförandet av den tillfälliga förvaringen eller tullförfarandet i fråga."

6 I artikel 239.1 i tullkodexen föreskrivs följande:

"Import- eller exporttullar får återbetalas eller efterges i andra fall än de som avses i artiklarna 236–238 och vilka

— bestäms enligt kommittéförfarandet,

— följer av omständigheter vid vilka varken oriktigheter eller uppenbar vårdslöshet kan tillskrivas den person det gäller. De fall vid vilka denna bestämmelse får tillämpas och de närmare reglerna för förfarandet fastställs enligt kommittéförfarandet. Återbetalning eller eftergift får underkastas särskilda villkor."

7 I artikel 670 i tillämpningsförordningen föreskrivs följande:

"I detta kapitel används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

...

e) *kommersiellt bruk*: användning av ett transportmedel för transport av personer mot ersättning eller transport av varor i industriellt eller kommersiellt syfte, mot ersättning eller utan.

...

b) *intern trafik*: transport av personer eller varor som tas upp eller lastas i gemenskapens tullområde för att släppas av eller avlastas på en plats inom detta område."

8 I artikel 718 i tillämpningsförordningen föreskrivs följande:

"1. Förfarandet för temporär import skall tillämpas för vägfordon för kommersiellt bruk.

2. Vid tillämpning av denna artikel förstås med fordon alla vägfordon och alla släpvagnar som kan kopplas till sådana fordon.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 4 skall införsel enligt förfarandet för temporär import enligt punkt 1 omfattas av villkoret att fordonen

...

d) används uteslutande för transporter som börjar eller slutar utanför gemenskapens tullområde.

...

5. De fordon som avses i punkt 1 får stanna i gemenskapens tullområde enligt de i punkt 3 fastställda villkoren under den tid som behövs för att utföra de ärenden för vilka förfarandet för temporär import begärs, t.ex. befordran, hämtning och lämning av passagerare, lastning och lossning av varor, transport och underhåll.

...

7. Utan hinder av punkt 3 skall följande gälla:

...

c) Fordon för kommersiellt bruk får användas i intern trafik, om de gällande bestämmelserna inom transportområdet, särskilt de som rör införsel och verksamhet, föreskriver detta."

## Tvisten vid den nationella domstolen och tolkningsfrågan

9 Siig, som i egenskap av egenföretagare driver ett transportföretag i Polen, förfogar över tre dragbilar. Den 25 maj 2000, erhöll han från Bundesministerium für Verkehr, Bau- und Wohnungswesen (det tyska federala ministeriet för transport, byggnation och boende) ett tillstånd för internationell godstransport mellan Tyskland och Polen samt ett tillstånd för transittrafik genom Tyskland med en dragbil med det polska registreringsnumret GWN 3247. I tillståndet angavs som inresedatum den 4 juni 2000, som avlastningsort Viborg i Danmark, som återresa den 6 juni 2000 och som avlastningsland Polen.

10 Dragbilen och släpvagnen med det polska registreringsnumret VB 4064 kom den 4 juni 2000 in på gemenskapens tullområde. De transporterade varorna var avsedda för en mottagare i Danmark. Efter det att varorna hade avlastats, lastades släpvagnen den 6 juni 2000 i Flensburg (Tyskland) med varor som var avsedda för ett företag i Warszava (Polen). Den 7 juni 2000 parkerades släpvagnen på bolaget Agroservices område i Penkun (Tyskland), och dragbilen med det polska registreringsnumret GWN 3247 lämnade gemenskapens tullområde utan denna släpvagn i riktning mot Polen. Den 8 juni 2000 kom en annan dragbil, med det polska registreringsnumret SML 3525, in på gemenskapens tullområde. Denna dragbil övertog släpvagnen i fråga och transporterade den via tullkontoret i Eberswalde (Tyskland) den 9 juni 2000 till Warszava, där den ankom till varumottagaren den 12 juni 2000.

11 Genom skattebeslut av den 18 augusti 2000 krävde Hauptzollamt Siig på tullavgift och mervärdesskatt på grundval av en bedömning av värdet på dragbilen med det polska registreringsnumret GWN 3247 till följd av att han den 7 juni 2000 utfört en

varutransport i Tyskland. Tullavgiften uppgick till 2 240 DEM och mervärdesskatten på importen till 2 598,40 DEM. Siigs begäran om omprövning av skattebeslutet ledde inte till någon ändring av beslutet, varför han väckte talan vid Finanzgericht (Tyskland). Finanzgericht biföll talan med motiveringen att Siig inte hade åsidosatt någon av de skyldigheter som följer av tullförfarandet för temporär import, eftersom dragbilen och släpvagnen var för sig hade passerat landgränsen för gemenskapens tullområde.

12 Enligt Finanzgericht har Siig iakttagit artikel 718.3 d i tillämpningsförordningen, eftersom den avgörande omständigheten för att bedöma huruvida den avsedda verksamheten var laglig var tranporten av den vara som transportmedlet använts för. I enlighet med artikel 670 p i tillämpningsförordningen skall med "intern trafik" avses transport av varor som lastats i gemenskapens tullområde för att avlastas på en plats inom detta område. Dragbilen hade emellertid tillsammans med släpvagnen använts för att utföra dels en transport som påbörjats utanför gemenskapens tullområde och som avslutats inom detta område, dels en transport som påbörjats inom detta område och som avslutats utanför detta område. Den omständigheten att släpvagnen parkerats två dagar på ett område i Penkun utgjorde endast ett kort avbrott i förfarandet för temporär import.

13 Hauptzollamt överklagade detta beslut och gjorde gällande att det avgörande kriteriet, till skillnad från vad Finanzgericht gjort gällande, inte är de transporterade varornas slutliga destination, utan det transportmedel som konkret använts. En dragbil avlastas på grund av sin konstruktion på så sätt att släpvagnen avlastas eller att den med varor lastade släpvagnen kopplas bort från dragbilen. I förevarande fall avbröts visserligen transporten endast beträffande släpvagnen. Dragbilen avlastades

emellertid i Penkun och den har enligt Hauptzollamts mening således använts i strid med artikel 718.3 d i tillämpningsförordningen.

14 Bundesfinanzhof ansåg att det för att avgöra den aktuella tvisten var nödvändigt med en tolkning av tillämpningsförordningen och beslutade att vilandeförklara målet och ställa följande tolkningsfråga till domstolen:

"Skall artikel 718.3 d och artikel 670 p i tillämpningsförordningen tolkas så, att det enligt förordningen är förbjudet att använda en dragbil som är registrerad utanför gemenskapens tullområde för att transportera en släpvagn från en plats inom gemenskapens tullområde, där släpvagnen har lastats med varor, till en annan plats inom gemenskapens tullområde, där släpvagnen endast parkeras för att senare transporteras till en varumottagare utanför gemenskapens tullområde med en annan dragbil?"

**Bedömning av tolkningsfrågan**

15 För att besvara tolkningsfrågan skall det inledningsvis påpekas att artikel 718.3 d i tillämpningsförordningen återfinns under punkten a, som har rubriken "Transportmedel för vägtrafik" i underavsnitt 1, "Temporär import med hel befrielse: räckvidd och villkor" i avsnitt 3, "Temporär import av transportmedel" i kapitel 5, som har

rubriken "Förfarandet för temporär import". Artikel 670 p i samma förordning finns i avsnitt 1, som har rubriken "Allmänna bestämmelser", i kapitel 5.

16 Härav följer att artikel 718 i tillämpningsförordningen skall anses som en specialbestämmelse (*lex specialis*) i förhållande till artikel 670 i samma förordning, på så sätt att den förstnämnda bestämmelsen har företräde framför den andra i de situationer som bestämmelsen särskilt avser, nämligen tillämpningen av förfarandet för temorär import för ett transportmedel såsom det som är i fråga i målet vid den nationella domstolen.

17 Domstolen påpekar därefter att det i artikel 718.3 d i tillämpningsförordningen föreskrivs att det för att förfarandet för temporär import skall tillämpas för vägfordon krävs att fordonet används uteslutande för transporter som börjar eller slutar utanför gemenskapens tullområde.

18 Det framgår således att det är direkt avgörande för att förfarandet för temporär import skall kunna tillämpas att fordonet i fråga används för en viss bestämd transport, nämligen en transport vid vilken fordonet och de transporterade varorna eller personerna passerar landgränsen för gemenskapens tullområde.

19 Denna tolkning bekräftas av artiklarna 718.5, 722.2 (i fråga om transportmedel för trafik i luften) och 723.2 (i fråga om transportmedel för trafik till sjöss) i tillämpningsförordningen, av vilka det framgår att förfarandet för temporär import endast skall tillämpas under den tid som behövs för att genomföra den transport för vilken det begärts att detta förfarande skall tillämpas.

20 Av detta följer att det är själva transporten i sig, vilken utförs med transportmedlet i fråga, som är avgörande, och inte de transporterade varornas eller personernas slutdestination.

21 Även om kommissionens påstående att det av definitionen av begreppet "intern trafik" i artikel 670 p i tillämpningsförordningen framgår att slutdestinationen för de varor eller personer som transporteras med ett transportmedel är avgörande för huruvida det är fråga om intern trafik är korrekt, är det relevanta kriteriet för huruvida förfarandet för temporär import skall tillämpas för ett sådant transportmedel ändå att en gränsöverskridande transport sker med det ifrågavarande fordonet. Detta framgår av artikel 718.3 d i tillämpningsförordningen.

22 Domstolen påpekar härvid att eftersom förfarandet för temporär import endast skall tillämpas för en viss transport som skall uföras med ett transportmedel för vilket detta förfarande gäller, är det inte tillräckligt att detta fordon endast används för den del av transporten som sker inom gemenskapens tullområde. Det krävs att de transporterade varorna eller personerna passerar landgränsen för gemenskapens tullområde med detta fordon.

23 Det skall slutligen konstateras att den motsatta tolkningen, enligt vilken det avgörande kriteriet för att få klarhet i huruvida den transport som utförts med ett fordon för vilket förfarandet för temporär import tillämpas är en transport som börjar eller slutar utanför gemenskapens tullområde endast är att den vara som

transporteras vid en viss tidpunkt med det ifrågavarande fordonet faktiskt passerar gränsen för detta område, oberoende av huruvida fordonet och den transporterade varan passerar gränsen samtidigt, förtar den ändamålsenliga verkan av artikel 718.3 d i tillämpningsförordningen.

24 Det finns nämligen ingenting som hindrar en transportör från att införa en dragbil enligt förfarandet för temporär import och att använda den uteslutande för transporter inom gemenskapens tullområde från och med den tidpunkt då det säkerställts att släpvagnarna och deras last antingen kommer från eller skall till ett område utanför gemenskapen.

25 Det skall emellertid tilläggas att det enligt artikel 204 i tullkodexen inte uppkommer någon tullskuld om det fastställs att det agerande som tillskrivits sökanden inte haft någon avgörande inverkan på det korrekta genomförandet av tullförfarandet i fråga. Vidare föreskrivs i artikel 239 i tullkodexen, även för det fall då en tullskuld uppkommer med tillämpning av denna bestämmelse, ett förfarande enligt vilket en sådan deklarant som är i fråga i målet vid den nationella domstolen under vissa förutsättningar kan beviljas eftergift eller återbetalning av tullavgifterna i fråga.

26 Av det ovan anförda framgår att artiklarna 718.3 d och 670 p i tillämpningsförordningen skall tolkas så, att det enligt förordningen är förbjudet att använda en dragbil som är registrerad utanför gemenskapens tullområde för att transportera en släpvagn från en plats inom gemenskapens tullområde, där släpvagnen har lastats med varor, till en annan plats inom gemenskapens tullområde, där släpvagnen endast parkeras för att senare transporteras till en varumottagare utanför gemenskapens tullområde med en annan dragbil.

## Rättegångskostnader

27 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

På dessa grunder beslutar domstolen (femte avdelningen) följande dom:

**Artikel 718.3 d och artikel 670 p i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen skall tolkas så, att det enligt förordningen är förbjudet att använda en dragbil som är registrerad utanför gemenskapens tullområde för en transport av en släpvagn från en plats inom gemenskapens tullområde, där släpvagnen har lastats med varor, till en annan plats inom gemenskapens tullområde, där släpvagnen endast parkeras för att senare transporteras till en varumottagare utanför gemenskapens tullområde med en annan dragbil.**

Underskrifter